

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ННЦ «Інститут біології та медицини»**

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ТА ПРОВЕДЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ
КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПЕДАГОГІЧНИХ
ПРАЦІВНИКІВ
ННЦ «Інститут біології та медицини»**

*Розглянуто НМК ННЦ
«Інститут біології та медицини».
Протокол від 05.11.2019 за № 1*

*Затверджено вченою радою
ННЦ «Інститут біології та медицини».
Протокол від 24.12.2019 р. за №*

Дане Положення розроблено відповідно до Закону України «Про освіту», Закону України про «Про вищу освіту» з урахуванням вимог нормативно-правових актів у сфері вищої освіти, Положення про організацію освітнього процесу у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (далі – Університет) та інших документів, що регламентують освітню діяльність Університету.

1. Загальна частина

1.1. Дане Положення визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників ННЦ «Інститут біології та медицини» Київського національного університету імені Тараса Шевченка (далі – Інститут), включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.2. Науково-педагогічні та педагогічні працівники зобов'язані підвищувати свою кваліфікацію не рідше одного разу на п'ять років.

Організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників визначаються Вченою радою Університету / Інституту.

Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації науково-педагогічних та педагогічних працівників, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору.

1.3. Метою підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників є їхній професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

Для забезпечення підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників необхідно виконати завдання з:

- удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту;
- набуття особою досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або займаної посади;
- формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей тощо.

1.4. Науково-педагогічні та педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні та за кордоном.

1.5. Науково-педагогічні та педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації;
- стажування;
- участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

Окремі види діяльності науково-педагогічних та педагогічних працівників, зазначені у пункті 2.2. цього Положення, можуть бути визнані як підвищення кваліфікації.

1.6. Науково-педагогічні та педагогічні працівники з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі – суб'єкти підвищення кваліфікації).

1.7. Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників установлюється в годинах та/або кредитах

Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС, (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

Підвищення кваліфікації науково-педагогічними та педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Університету / Інституту на певний рік.

Науково-педагогічні та педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації на відповідний рік.

1.8. Суб'єктом підвищення кваліфікації може бути заклад освіти (його структурний підрозділ), наукова установа, інша юридична особа, що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації науково-педагогічним та педагогічним працівникам.

Суб'єкт підвищення кваліфікації може організовувати надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації за місцем провадження власної освітньої та/або наукової діяльності та/або за місцем роботи науково-педагогічних та педагогічних працівників, за іншим місцем (місцями) та/або дистанційно, якщо це передбачено договором та/або відповідною програмою.

Науково-педагогічні та педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

1.9. Програма підвищення кваліфікації затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації та повинна містити інформацію про її тему (напрямок, найменування), зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та/або в кредитах ЄКТС, вид, форму підвищення кваліфікації, місце (місця) надання освітньої послуги, очікувані результати навчання, вартість (у разі встановлення) або про безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

1.10. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування науково-педагогічним та педагогічним працівником.

Між Університетом / Інститутом, працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (додатка до угоди).

Стажування науково-педагогічних та педагогічних працівників може здійснюватися за місцем роботи працівника, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний, педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,3 кредиту ЄКТС.

1.11. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників шляхом їхньої участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо здійснюється відповідно до річного плану підвищення кваліфікації Університету / Інституту та не потребує визнання його Вченою радою.

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше ніж 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

1.12. За результатами проходження підвищення кваліфікації науково-педагогічний та педагогічний працівник має представити документ про підвищення кваліфікації, технічний опис, дизайн, спосіб виготовлення, порядок видачі та обліку якого визначається суб'єктом підвищення кваліфікації.

У документі про підвищення кваліфікації повинні бути зазначені:

- повне найменування суб'єкта підвищення кваліфікації;
- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та/або кредитах ЄКТС;
- прізвище, ім'я та по батькові (у разі наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

- опис досягнутих результатів навчання;
- дата видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади (у разі наявності), прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис.

Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації – нерезидентів України, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено цим пунктом, та потребують визнання Вченою радою Інституту.

1.13. Обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників протягом п'яти років не може бути меншим ніж шість кредитів ЄКТС.

Директора, заступник директора Інституту, завідувач кафедри, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються Вченою радою Університету / Інституту.

2. Визнання результатів підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників

2.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою Освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням Вченої ради Інституту.

2.2. Окремі види діяльності науково-педагогічних та педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо), що провадилися поза межами плану підвищення кваліфікації, можуть бути визнані Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації.

2.3. Участь науково-педагогічних та педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 (Офіційний вісник

України, 2015 р., № 66, ст. 2183), та іншими актами законодавства, визнається Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі науково-педагогічного та педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

2.4. Наукове стажування науково-педагогічних та педагогічних працівників, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», може бути визнане Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних та педагогічних працівників зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

2.5. Результати інформальної освіти (самоосвіти) науково-педагогічних та педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене звання, можуть бути визнані Вченою радою Інституту як підвищення кваліфікації.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

2.6. Здобуття наукового ступеня вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників.

2.7. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників шляхом їхньої участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, яке здійснюється поза межами річного плану підвищення кваліфікації, потребує визнання Вченою радою Інституту.

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

3. Фінансування підвищення кваліфікації

3.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників є кошти державного бюджету,

кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші власні надходження Університету / Інституту, інші джерела, не заборонені законодавством.

У разі підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників за рахунок коштів державного бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі Університету на підвищення кваліфікації, укладення договору між Університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

3.2. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

- науково-педагогічними та педагогічними працівниками, які працюють в Інституті за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації;
- іншими особами, які працюють на посадах науково-педагогічних та педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

3.3. На час підвищення кваліфікації науково-педагогічним та педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за науково-педагогічним працівником зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

3.4. Факт підвищення кваліфікації науково-педагогічного та педагогічного працівника підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується ректором Університету або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.